

เด็กก็มีหัวใจ(๑)

นำเสนอเมื่อ : 7 ก.ย. 2551

ผู้เขียนมีประสบการณ์ในการสอนเด็กระดับก่อนประถมศึกษา.....มาประมาณ 10 ปี.....ได้พบเห็นเด็กมากพอสมควร
บางคนนำเอาทัศนคติที่แปลกแตกต่างเข้ามาในกลุ่มเพื่อน.....
บางคนนำพาความกระวนกระวายใจเข้ามา.....
บางคนนำมาซึ่งความไม่เป็นมิตร.....
ซึ่งความรู้ทางปฏิเสฐเหล่านี้.....เด็กไม่ได้เป็นผู้กำหนด....สิ่งที่ทำให้เกิดปัญหาและพฤติกรรมต่างๆเหล่านี้
...เป็นเหตุผลมาจากการเลี้ยงดู.....ตั้งแต่เด็กเกิดขึ้นมา....และได้รับประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อมทั้งทางบ้านและโรงเรียน...
เป็นผลกระทบถึงความสามารถต่อการเรียนรู้ของเด็ก.....
พ่อแม่....และครูควรเข้าใจความรู้สึกนึกคิด.....เด็กก็มีหัวใจ

เด็กก็มีหัวใจ.... หัวใจที่เปราะบาง...เยาว์... และอ่อนโยน...
หัวใจที่ยังสดชื่นไร้เดียงสา... หัวใจที่ไม่โหดเหี้ยม... ไม่หยาบกราน...
ไมदानชา....

หัวใจของเด็กมีสีแดง... สีแห่งความรัก.. ความอบอุ่น... ความผูกพัน..
ซึ่งแน่นอนว่าเด็กต้องการความรัก....ความผูกพัน.....ที่บริสุทธิ์จากพ่อแม่....จากครูและจากทุกคนที่ใกล้ชิด

เด็กที่ขาดความรักความเข้าใจ.....จึงขาดทุกสิ่ง.... เค้างว่างเลื่อนลอย....
แหลกสลาย..... หลงทาง....
ซึ่งความขาดในสิ่งเหล่านี้พ่อแม่....ครู....สามารถให้เด็กได้.....จงเอาความรักความเข้าใจ....หล่อเลี้ยงหัวใจของเขาเถิด.....ให้หัวใจของเขามีสีแดงสดกระจางอยู่
เป็นอาจณ.....

หัวใจของเด็กมีสีขาว.....ซื่อ...บริสุทธิ์....ไม่รู้จักตนเอง....ไม่รู้จักแยกแยะสิ่งผิด

ถูก.....ไม่เข้าใจในชีวิต.....ในสิ่งแฉูดล่อม.....ความไม่รู้จัก...ทำให้เขาบกพร่อง....
.พลาดพลั้ง.....เพราะความที่เขาไม่รู้จริงๆ.....พ่อแม่และครู.....จึงควรเอาใจใส่...ศึ
กษาสิ่งที่เขาคิด....ฟังเขาพูด.....ดูเขาทำ.....เอาใจของเขามาใส่ใจเรา.....จงอยู่
เอาใจของเรา.....ไปบังคับใจของเขา.....จะทำให้เขาชุนของ....ไม่เข้าใจ.....ไม่
มีความสุข.....